

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quinam sint impotentes ad matrimonium contrahendum, vel non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

qua quis respectu certe ipsorum personarum impotens est; alia præcedit matrimonium; alia illud contractum subsequitur, &c.

§. I.

Quinam sunt impotentes ad matrimonium contrahendum, vel non?

N genere dici potest, quod impotentes illi sunt ad matrimonium contrahendum, qui sunt impotentes, ad perfectam copulam maritalem, unde unde deinceps impotentiæ hæc proveniat, &c. Quod sedem 2. b. 1. cùm enim matrimonium ex natura sua institutum sit ad proli generationem, hæc autem naturaliter sine copula perfecta haberi non possit, consequenter, ubi est diæta impotentia, de jure naturæ matrimonium subsistere non potest. Ex qua doctrina in specie sequitur prius Eunuchos seu spadones, & utroque testiculo castratos, aut caentes non posse contrahere matrimonium. Secundò sequitur, senes etiam decrepitos matrimonium contrahere posse, quamvis enim senes etiam sepius sterilitatem inducat, non tamen impedit perfectum actum conjugalem. Tertiò sequitur mulieres, quæ non possunt patere sine vita periculo, vel non nisi futurum mortuum patienti, matrimonium tamen contrahere posse, si alias ineptæ non sint ad perfectam copulam conjugalem. Quartò sequitur, quod etiam in articulo mortis constitutus validè matrimonium contrahere possit, cùm potentia ad actum conjugalem in tali persona deficiat, quamdiu vivit.

§. II.

An, & qualis impotentia coënditur dirimat matrimonium?

Impotentia perpetua, & absoluta respectu omnium, si præcedat matrimonium, dirimit illud jure naturæ, sive ignorantia hæc à contrahentibus cognita fuerit, sive fuerit ignorata: neque enim potest talis corpus suum tradere alteri ad actum sibi absolutè, & perpetuè impossibilem. Quod si tamen per miraculum v. g. talis impotentia postmodum curreatur, matrimonium illud absolutè nullum, per novum postea supervenientem confusum, validum fieri posset. Si vero impotentia illa respectiva tantum sit, & perpetua, nulliter quidem contrahitur cum ea, respectu cuius impotentia adeat, non autem cum aliis; cùm respectu illius quidem certæ personæ impossibilis sit actus conjugalis, non autem respectu aliarum. Et denique si temporalis ragnum impotentia sit, quæ per media licita, & ordinaria, sive spiritualia, sive naturalia, tolli potest, non dirimitur matrimonium subsequens, cùm tales non sint absolutè impotentes ad actum conjugalem, sed tantum ad tempus; sicut enim ad solvendum obligare se potest, qui in praesenti quidem, non tamen absolutè ad solvendum est impotens, ita etiam in nostro calo fieri potest.

• 9* * 5 •

§. III.